

Ritualbeskrivelser

Blót - (Gudstjeneste)

I Harreskovens Blótgilde har vi bestemt os for at holde blót 8 gange om året. De fire solblót ved jævndøgn og solhverv og de 4 årstidsblót. Årstidsblótene er Alfe- eller Diseblót ved vinterens begyndelse (o. 1/11), Tordeblót (omkring 1. februar), Vårblót omkring 1. maj, det, som svenskerne kalder Valborg, og Kornmodsbblót omkring 1. august. Sidstnævnte var i folketraditionen en fest, inden høsten satte ind. I høsten festede man af praktiske grunde ikke, før det sidste neg var i hus. Det, som i folketraditionen hedder høstfest, svarer årstidsmæssigt mere til vores blót ved efterårsjævndøgn. Derfor bruger vi mange af de skikke, som folketroen havde omkring det sidste neg og høstfest. F.eks. skikken med at lade et neg hænge til Odins hest eller stikke det ned i jorden til Frejas so, Glo-soen. Vi betragter ikke Solblótene som vigtigere end Årstidsblótene. Dog er de to vigtigste blót Jul og Midsommer. At de er det, skyldes tradition. Det er trods alt den hedenske tradition, der har været mest livskraftig og overlevet kristendommen. Disse to højtider er nok nogle af de eneste, man med sikkerhed kan sige, vore forfædre i ubrudt linje har været fejret hvert eneste år, i årtusinder bagud i tiden, siden længe før nogen skrivekyndig har kunnet nedfælde det. To andre vigtige højtider er den første vinterdag, for dér begynder året, og vårblótet som er sommerens begyndelse.

I Harreskovens Blótgilde holder vi de fleste af vore ceremonier ved en lille stendysse fra ældre stenalder i Harreskoven. Vi har dog skabt en tradition for at holde vores Midsommerblót i Sagnkongernes gamle Vi - i Gl. Lejre uden for Roskilde. Vore blót foregår fortrinsvis på lørdage. Juleblotet plejer vi at holde på dagen for vintersolhverv, fordi den sidste lørdag før Jul på grund af juletravlheden får karakter af en almindelig hverdag. Vi er bevidst om, at vi burde holde vore blót på dagen for solhverv, jævndøgn og nymåne, men på grund af blótgæsternes mulighed for at deltage, har vi valgt at lægge blótet på en offentlig fridag. Vi sørger dog så vidt mulig for at lægge blótene nær det rigtige tidspunkt. Årstidsblótene holder vi mellem nymåne og fuldmåne. Personlige overgangsriter, indvielser, holder vi i det omfang vore medlemmer og venner af Harreskovens Blótgilde har behov for det.

Blótmåltidet, som vi afholder lige efter blótet, er hos os i Harreskovens Blótgilde **en lige så vigtig del** af blótet som selve ceremonien. Til de 4 store blót laver Blótgildet mad, til de små skal man selv medbringe. Maden bliver tilberedt over bål. Bestik og tallerkner må man altid selv medbringe.

Det at spise sammen styrker det fællesskab, vi har med Guderne og med hinanden. For os er et blót en manifestation af et fællesskab. Det betyder derfor, at vi ikke giver adgang for folk, der har en konflikt med nogen af vores medlemmer. Fællesskab betød meget for vore forfædre. At mange af os i dag

Harreskovens Blotgilde

Ryttergårdsvej 16, 3-302, 3520 Farum

Hjemmeside: www.blotgilde.dk

Ungdomsafdeling: www.asatrospejder.dk

epost: harreskov.blotgilde@gmail.com

søger Asetroen, skyldes nok også, at det i dag er svært at finde dette gamle fællesskab, hvor et ord er et ord og en ven er en ven.

Efter spisningen er færdig, er der **mjød** i drikkehornene, resten af de tyve liter, vi startede ud med. Vores ritualmjød brygger vi selv. Det bliver brygget på honning og bagegær og kogt vand – måske tilsat hyldeblomst, kanel eller mjød-urt – oftest ingenting. Fra vi starter en ny produktion i en kolbe og til den er drikkeklar går der ni måneder. Den bærer en alkoholprocent på næsten præcis 14 – vi har fået det målt på fintfølende apparatur. Mjøden smager godt og man mærker ikke hvor stærkt det er, før lige pludselig at man er ramt! Dette er én af grundene til, at vi har lagt os fast på, altid at holde vore blót på lørdage !!!

De personer, som forestår ceremonierne, kalder vi **Goder** og **Gydjer** (mandlige og kvindelige præster). Disse ceremoniforrettere indgår i et fællesskab, vi kalder Godekredsen, der mødes jævnligt for at planlægge og forbedre vores ceremonier. I princippet kan enhver af vore medlemmer deltage i Godekredsen. Det er ikke betinget af nogen særlige forkundskaber, da der her også foregår en vis oplæring. I praksis er det de mest erfarne eller kyndige i religionen, der står for planlægningen og afviklingen af ceremonien. Det kan også hænde, at vi inviterer en udenforstående kultforretter med til ceremonien, i så fald er det én, der har en vis erfaring på området.

Titlen Gode eller Gydje kan enhver, der har deltaget som blótforretter, kalde sig.

Antallet af **blót-deltagere** varierer, men det ligger oftest på 35-40 mennesker. Vi har endnu ikke lukket for tilgang pga. for mange deltagere. Vi har dog talt om, at det på et tidspunkt kan blive aktuelt at tilpasse vores ritual, så det passer til et større antal. En af de ting, vi har gjort i den forbindelse, er at ændre gudeskålen. Der er ikke nogen fastlagt liturgi overleveret fra før kristendommens indførelse. Derfor bliver vi i et vist omfang nødt til at genskabe liturgien i de ritualer, vi udfører. Når vi i Harreskovens Blótgilde udarbejder vores ritualer, lægger vi vægt på 3 ting; 1) det skal hvile på et *traditionelt grundlag*, 2) der skal være en *åndelig dimension* og 3) det må *aldrig blive trivielt* for blótgæsterne.

Det *traditionelle grundlag* betyder, at vi søger i de kilder som findes, for at finde de elementer, som har været brugt ved de konkrete blót eller har tilknytning til den årstid, hvor blóttet finder sted. Af kilder benytter vi os af Ældre og Yngre Edda, altså Edda-digte og Snorre Sturlassons skrifter, samt sagalitteraturen som helhed. Imidlertid står der ikke så forfærdeligt meget om ritualer i disse. Derimod er der overleveret en hel del ritualer fra nordisk folketro, hvor den hedenske oprindelse er indlysende. Derfor gør vi stor brug af netop almuens ritualer og skikke, der findes nedtegnet fra 16, 17.- og 1800-tallet.

Det *åndelige element* har vi med på mange leder. Dels søger vi, ved fremførelsen af ritualer, at skabe en stemning, der befordre magternes nærvær i kredsen. Dels gør vi ved udarbejdelse af ritualer brug af åndelig inspiration, fremkommet gennem drømme eller hamrejser

Hvordan et blót foregår skal opleves! Stemningen og nærværet skal føles. Det er svært at beskrive.

Selv om vi bestræber os på *ikke at gentage* os selv, er det dog nødvendigt med en

Harreskovens Blotgilde

Ryttergårdsvej 16, 3-302, 3520 Farø

Hjemmeside: www.blotgilde.dk

Ungdomsafdeling: www.asatrospejder.dk

epost: harreskov.blotgilde@gmail.com

vis genkendelighed. Vi har derfor efterhånden fået opbygget et skelet, hvorover vi sammensætter vores ordinære ritualer. Det ser ud som følger:

Før blótet plejer vi at fortælle blótgæsterne lidt om, hvad der skal foregå. Det giver os dels mulighed for at fortælle førstegangs-blótgæster, hvordan de skal opføre sig, og hvordan ceremonien vil forløbe, dels får vi lejlighed til at fortælle om de særlige ting, som skal foregå ved det pågældende blót og evt. organisere praktiske ting som f.eks. fakkeltænder eller instruktioner i trampedans. Vi plejer også at henstille til deltagerne om at slukke deres mobiltelefoner.

Elementer i [] parentes er valgfri.

Cirklen lukkes. (blótpladsen lyses i Vi)

Hlaud. Hver blótgæst får en prik i panden, malet med enten blod eller en blanding af aske og mælk. Samtidig synges Odins runesang.

[diverse ceremonier til lejligheden/årstiden]

[indvielse af værneamuletter og lign.]

[Edsaflæggelse ved edsringen]

[Personligt offer - brænd- eller flydende]

Mælkeoffer

Hornet går rundt

Cirklen åbnes

[procession og offer ceremoni, i enten bål, hælde over offerstenen eller i mose]

Blótmåltidet

Cirklen

Vi står i en rundkreds med en Gode eller Gydje i hvert verdenshjørne. 4 forrettere i alt. I Harreskoven står vi rundt om en lille smuk dysse. I Gl. Lejre står vi midt i skibssætningen. Midt i cirklen står Hlødstallen, som findes beskrevet i Snorres Heimskringla. Det er et stativ eller alter, hvorpå Hlødskålen med hlødkvasten står. På hlødstallen ligger også edsringen og det drikkehorn, som vi bruger til mjøden.

Vi holder vores blót ved solnedgang, fordi solnedgangen, som døgnets begyndelse, er det kraftigste tidspunkt. Derfor gør vi også meget brug af ild. Vi har 4 lygter stående på jorden rundt om enten dyssen eller hlødstallen. Vi har også 2 fakkeltænder stående bag ved hver Gode eller Gydje i hvert verdenshjørne, 8 i alt. Dels giver ild en højtidelig stemning og dels er det praktisk med lys, hvis der skal oplæses en tekst.

Den østre Gode/Gydje **lukker kredsen** ved at påkalde til lejligheden eller årstiden valgte guder i hvert verdenshjørne og gør en cirkelbevægelse med en fakkel for derved at lyse stedet i Vi. Når kredsen er lukket, må den ikke brydes, før den bliver åbnet igen. Åbningen af cirklen sker på samme måde som lukningen.

Denne cirkel eller rundkreds, vi står i, har vi ikke nogen egentlige historiske belæg for. Når vi alligevel anvender den, er det fordi den har nogle fordele. For det første er det praktisk at stå i en rundkreds, når hornet skal gå rundt. For det

Harreskovens Blotgilde

Ryttergårdsvej 16, 3-302, 3520 Farum
Hjemmeside: www.blotgilde.dk
Ungdomsafdeling: www.asatrospejder.dk
epost: harreskov.blotgilde@gmail.com

andet giver den blótgæsterne en følelse af samhørighed. For det tredje skaber cirklen et ceremonielt rum, hvor alles øjne er rettet mod centrum.

Endelig er ringen også et symbol på årets gang og livets cyklus. Den er også solhjulet, hvis eger dannes af linjer i verdenshjørnerne mellem de fire Guder eller Gydjer.

Cirklen som symbol på solen eller dens gang over himlen afføder en regel, som vi kender både fra sagalitteraturen og som også har vist sig meget livskraft i almindelig folketradition: Den retning man må bevæge sig i indenfor den lukkede cirkel er altid medsols, altså med uret. At bevæge sig modsols kan have en skadevoldende virkning!

Cirklen og dens åbnings- og luknings- ceremoni er noget, der efterhånden er blevet tradition i de fleste blótgrupper. Oprindelsen fortæller sig i almindelige nyhedens tradition, f.eks. er det også noget, Wicca "religionen" benytter sig af. Den måde, vi gør det på, er vores tillempling af denne tradition. Nogle bruger f.eks. en hammer ved påkaldelsen. Det synes vi ikke er nødvendigt, da hammeren enten er Guden Thors ejendom, eller som symbol ikke siger andet, end at man ikke er kristen. Andre bruger også at påkalde dværgene (Nordre, Østre, Søndre og Vestre) ved de 4 verdenshjørner. Det gør vi heller ikke. Vi mener, at det er kraftigere at **påkalde forskellige Guder** i stedet.

Hlød, eller **hlaud** som det staves på oldnordisk, er en skik der beskrives af Snorre Sturlasson i Heimskringla og antydes flere andre steder bl.a. i Edda digtet Hyndlaljóð. Ordet hlaud er i familie med det gamle danske ord "lyt" der betyder lunkent eller halvvarmt. Hlød går ud på, at Goden eller Gydjen tilstænker blótgæsterne med offerdyrets blod. Filosofien er den, at når man ofrer et dyr, bliver det først indviet til guderne. Ved denne indvielse får dyret asa-megin (eller gudernes kraft). Denne megin sidder i dyrets kød og i dets blod gennem ofringen. Blodet repræsenterer ånd, og gennem offerdyrets blod får man del i gudernes ånd. Der er jo en del mennesker som skal bispises, når man nu er samlet til fest. Denne tanke er kendt fra andre af oldtidens religioner, ikke mindst Mitas dyrkelsen. Selv kristendommen har en snert af det i nadveren, hvor altervinen symboliserer Jesus blod og oblaten hans kød.

Nu er det kun til midsommer, at vi ofrer et dyr i forbindelse med vores blót, derfor har vi fundet på en erstatning for blodet, når vi laver hlød. Vi bruger en blanding af aske og mælk. Asken kommer fra det bål, vi plejer at lave blótmåltidet over. Mælken er en del af det mælkeoffer, vi altid plejer at have med i vores blót. Mælkeoffer er, sammen med smøroffer, ofte forekommet i efterhedens folkeskik.

Vi giver i dag ikke blótgæsterne brusebad, hverken i blod eller aske-mælk. Vi regner med, at de fleste mennesker ikke bryder sig om at få deres tøj tilstænket. Derfor giver vi folk en prik i panden i stedet.

Medens Østgydjen går rund i kredsen og giver blótgæsterne en prik i panden og byder dem velkommen, synger Nordguden Odins runesang fra

Havamål :

138.

Veit ek, at ek hekk
vindgameiði á
nætr allar níu,
geiri undaðr
ok gefinn Óðni,
sjalfur sjalfum mér,
á þeim meiði
er manngi veit
hvers af rötum renn.

140.

Fimbulljóð níu
nam ek af inum frægja syni
Bölporns, Bestlu föður,
ok ek drykk of gat
ins dýra mjaðar,
ausin Óðreri.

142.

Rúnar munt þú finna
ok ráðna stafi,
mjök stóra stafi,
mjök stinna stafi,
er fáði fimbulpulr
ok gerðu ginnregin
ok reist Hrofr rögn.

139.

Við hleifi mik sældu
né við hornigi,
nýsta ek niðr,
nam ek upp rúnar,
æpandi nam,
fell ek aftr þaðan.

141.

Þá nam ek frævask
ok fróðr vera
ok vaxa ok vel hafask,
orð mér af orði
orðs leitaði,
verk mér af verki
verks leitaði.

143.

Óðinn með ásum,
en fyr alfum Dáinn,
Dvalinn ok dvergum fyrir,
Ásviðr jötnum fyrir,
ek reist sjalfr sumar.

I de tilfælde vi har blod med i ceremonien, hløder vi på dyssen, på et gudebillede eller på en sten eller andet på det sted, blótet afholdes. Det foregår på den måde, at en kost (hlødtenen) dyppes i hlødskålen, der indeholder blodet. Med kosten stænkes på den hellige genstand, samtidig med at Havamål vers 144 fremsiges:

Veistu hvé rísta skal?

Veistu hvé ráða skal?

Veistu hvé freista skal?

Veistu hvé fáa skal? Veistu hvé biðja skal?

Veistu hvé blóta skal?

Veistu hvé senda skal?

Veistu hvé sóa skal?

Hvis vi ofrer et dyr, sker det ikke ved selve ceremonien, men nogle dage før. En årsag til dette har at gøre med, at folk i dag ikke er vant til at slagte selv, men at købe sin kødudskåret og indpakket i plastic i et supermarkeds køledisk. Når folk ikke er vant til at se noget blive slået ihjel, ville det give en forkert stemning. En anden, og nok så vigtig grund er, at hvis kødet skal blive godt, skal det hænge i nogle dage, for at blive mørt. Sådan har det også været i gamle dage. Man har hængt offerdyrene i lunden i tre dage for at give dem Megin og for at gøre dem egnede til spisning. En ofring er ikke "meningsløst mord", sådan som kristne skribenter som Adam af Bremen har villet have folk til at tro. Fra forskellige islandske kilder ved vi, at offermåltidet, hvor dyret blev fortæret, var det vigtige. Den del af dyret, som guderne skal have (tilbage), er hovedet, knoglerne og skindet, oftest ved brændoffer, så kan de få kødet til at vokse tilbage igen ved at svinge hammeren over skind og ben, f.eks. som Thor i historien om, hvordan Tjalfe og Røskva blev hans tjenere.

Edsaflæggelse forekommer i mange Sagaer, især i forbindelse med indgåelse af fostbroderskab.

Edsringen er for os en hellig genstand der besider sin egen Megin. I Heimskringla skriver Snorre, at Goden skulle bære **edsringen** på armen under blótet. Han beskriver også, hvor meget sølv, der skulle være i den og at den resten af tiden skulle ligge på Hlødstallen i gudehøvet. Ved denne ring indgås aftaler med Guderne som vidne.

Vi betragter edsaflæggelse ved edsringen som noget særligt. En sådan ed er det særligt vanærende at bryde. Derfor lægger vi meget vægt på, at man tænker sig godt om, inden man tager edsringen i sin hånd. Hvis man vil aflægge en ed under blótet, er det noget, den enkelte blótgæst skal aftale med Goden eller Gydjen før blótet. Sådan undgår vi, at spontane indfald giver anledning til løfter, der ikke kan overholdes.

Et godt bud på en sådan edsring er den store Tissø-ring, som er fundet under 100 m fra en tomt, som arkæologerne mener, er et gammelt gudehov. Derfor har vi ladet fremstille en edsring, der er inspireret af Tissø-ringen i sølv og messing. At vi har anvendt messing skyldes, at dette metal, af samerne, blev anset for at besidde en særlig magisk kraft.

Amuletindvielsen er, i lighed med cirklen og ceremonierne omkring den, et ritual, vi ikke har noget direkte historisk belæg for, og hvis oprindelse også er nyhedens praksis. I de fleste religioner findes der dog en mulighed for en slags indvielse eller velsignelse af forskellige objekter. Og der er heller ikke nogen tvivl om, at man i førkristen tid havde amuletter med beskyttende virkning. Brakteater er et godt eksempel. Derfor vil det også være nærliggende at have en ceremoni, hvor sådanne bliver indviet. Det har også vist sig at være et populært indslag. Vi har dog besluttet kun at afholde amuletindvielse ved de to jævndøgnblót.

Harreskovens Blotgilde

Ryttergårdsvej 16, 3-302, 3520 Farum
Hjemmeside: www.blotgilde.dk
Ungdomsafdeling: www.asatrospejder.dk
epost: harreskov.blotgilde@gmail.com

Selve ritualet består i, at amuletter, smykker og andre ting (vi har både indviet økser og tegnebrædder) bliver samlet sammen af den gode eller gydje, som har mindst at lave under resten af blótet, som oftest den mindst erfarne. Til det formål har vi fremstillet en særlig bakke af læder, med den magiske påskrift "Alu Laukr" (Øl og Løg) skrevet med runer. Bakken med amuletter bliver stillet i midten, på enten den lille dysse eller på hlødstallen, hvor efter alle fire Goder/Gydjer stiller sig helt nær ved bakken og holder højre hånd over amuletterne. Som regel holdes der i Edsringen, som på den måde løftes over amuletterne, der på den måde får Megin gennem edsringen. Der mumles eller afgives en brummende lyd over de ting, der skal indvies og den ene Gode eller Gydje fremsiger f.eks. følgende formular : "Lad bjørnen give jer styrke og mod, lad hugormen give jer hævnlyst - men lad Freja give jer kærlighed !!". Derefter går Goderne/Gydjerne tilbage på deres plads og folk får deres ting igen. Den første del af formularen, det med bjørnen og hugormen, stammer fra et navngivningsritual, overleveret i almuetradition. Den sidste del med Freja har vi selv tilføjet. Ideen er at videregive disse tre gode og nyttige egenskaber til de indviede ting.

Det centrale i ethvert blót er den **hyldest til guderne**, som vi altid afslutter med. Det er et element, vi har fra Snorres Heimskringla og betegnes som "**hornet går rundt**" tre gange. Det starter med, at en af Goderne/Gydjerne fylder et stort drikkehorn med mjød og skåler for den eller de guder, som blótet bliver afholdt for og gruppen svarer med et Hil. Goden giver så hornet videre til den næste, som også skåler og sender hornet videre. Oftest går hornet rundt tre gange, som det er beskrevet i Heimskringla, f.eks. en gang til Odin og Frigg for fremgang og sejr, en gang til Frej og Freja for År og fred, og en gang til Forfædrene - eller hvem man nu måtte ønske at hylde. Bragebægret, som også står nævnt i Heimskringla, bruger vi som regel ikke under ceremonien, men det står folk frit for under blótmåltidet.

Til hver eneste blót har vi nogle særlige ceremonier, som er specifikke for årstiden

Æggeriten

Æggeriten er et ritual der kendes fra folketraditionen. Det er et ritual, der som regel indgår som et element i vores forårsjævndøgnsblót. I sin oprindelige form går den ud på, at nogle af almuen gik ud på en mark og graver et hul i jorden. Med sig har de en hasselkæp, nogle æg og noget sædekorn. Så stiller de sig i en halvcirkel om hullet og står og ser andægtige ud et øjeblik. Derefter bliver æg og korn hældt i hullet og rørt sammen med hasselkæppen. Til sidst bliver der fyldt muld på igen og hasselkæppen plantet, hvor hullet var. Når hullet er dækket, falder alle på knæ og fremsiger en bøn. Efter ceremonien gik de alle hjem og drak sig fulde.

Solhjulsofring

Ved vores Juleblot plejer vi at bage et brød formet som et solhjul. Dette solhjul plejer at ligge oven på dyssen eller blótstallen under ceremonien. Vi kan også

have nogle mindre brød med, formet som et afrundet svastika. Disse brød kaldes Guldvogn og fortæres af blótgæsterne under ceremonien. De kan være bagt med kanel eller andre krydderier, der giver en stemning af Jul. På samme måde sørger vi også for, et halvt år forinden, at krydre vores julemjød med kanel.

Blótceremonien på foregår som ved vores almindelige blót. Når kredsen er åbnet tager Goden solhjulet og går forrest, flankeret af to fakkelbærere. Resten af blótgæsterne følger efter i procession ned til en nærliggende mose eller vandhul. Ved bredden af mosen brydes brødet i stykker og kastes i vandet i alles påsyn. Derefter går vi op til bålet og spiser.

Midsommerblót,

Vi plejer at afholde vores midsommerblót over 3 dage. Ofte i samarbejde med andre blótgrupper. Midsommerblótet ønsker vi at gøre noget særligt ud af. Vi opfører, som folketraditionen byder her til lands, et midsommerbål, som brændes af den sidste aften. Vi plejer at ofre en gris et par dage i forvejen under behørig hensyn til dyreværnsloven og veterinærbestemmelserne. Grisens hoved og skind bliver anbragt på en stage som står på blótspladsen i de tre dage blótet varer. Resten af grisen bliver stegt på spid og fortæret under blotmåltidet.

Selve ceremonien, på blórets sidste dag, foregår som ved vores almindelige blót. Når kredsen er åbnet tager vi stagen med grisehammen og bærer den, evt. ledsaget af musik, i procession til midsommerbålet, hvor den bliver anbragt. Derpå tændes midsommerbålet og vi indtager blótmåltidet..

Vi udfører også andre ritualer med rod i folketraditionen. Vi kan fks finde på at holde vågenat, hvor man holder sig vågen hele natten og hilser solopgangen næste morgen.

En anden folketradition er rejsningen af midsommerstangen, i Sverige kendt som mejstangen (det har ikke noget med måneden maj at gøre, men med det løv der sættes på den. Vi udformer den ikke helt, som den er kendt fra Sverige, men efter en form, man kan se på helleristninger fra bronzealderen.

Forberedelser:

Midsommerstangen skabes ved at tage en stang, rafte eller lægte på ca. 4 m. På den monteres et solhjul i den ene ende. Husk snore til barduner og kraftige pløkker af ca. en 1/2 m længde. (kan evt. laves på stedet). Husk også ståltråd eller snor til at binde løv og blomster fast på stangen med. Farvede bånd til pynt!

Musik og dans:

Husk et horn til at blæse til samling. Husk at fremskaffe kædedanse. Det vil være en fordel, hvis en eller flere personer øver sig i at være forsanger. En eller flere musikere til at spille "rejsningsfanfare", og evt. akkompagnere kædedansen.

Fremgangsmåde:

Blótgæsterne sammenkaldes på stedet for rejsningen ved hornsignal. Et godt tidspunkt vil være først på eftermiddagen, efter et solidt frokostmåltid.

Midsommerstang med solhjul monteret i den ene ende og fire barduner med

tilhørende pløkker, ligger allerede parat. Forretteren beder nu blótgæsterne samle løv og blomster til at pynte stangen med. Der udnævnes et antal pyntere, som løbende binder løvet og blomsterne på stangen i takt med, at dette bringes ind af de andre blótgæster.

Når stangen er pyntet, udnævnes fire bardunholdere og to stangholdere. På forretterens signal begynder musikeren at spille en "rejsningsfanfare". I samme øjeblik løfter den ene stangholder enden med solhjulet. Den anden stangholder sørge for at styre stangen så den anden ende står fast i det hul, der er gravet på forhånd. Visse steder kan det være forbudt at grave, så hullet behøver ikke at være mere end en fordybning i græsset. Samtidig strammer bardunholderne bardunerne til. Når stangen står lodret bankes pløkkerne ned, til stangen kan stå af sig selv. Stangen er rejst.

[Herefter kan der med fordel forrettes et vielses-, knæsætnings- eller indvielsesritual.]

Til sidst danses der kædedans rundt om stangen til tonerne af nordisk folkemusik.

Knæsætningsritual.

Blótgæsterne står i syd i halvcirkel omkring to stole, således at alle tilstedeværende kan se dem. Foran stole står blótstallen (et stativ) med et læderfad. Blótgæsterne har fået besked på at medbringe en lille gave til barnet. Forældrene står med barnet blandt blótgæsterne. Forretterne står på hver side af stolene.

Før ceremonien begynder skal stedet, hvor vielsen bliver holdt, lyses i vi, dvs. stedet helliggøres. Gydjen tænder en fakkel, og i hvert verdenshjørne råber:

*Mod Øst: **Norner i øst**, værn vort vi*

*Mod Syd: **Norner i syd**, værn vort vi*

*Mod Vest: **Norner i vest**, værn vort vi*

*Mod Nord: **Norner i nord**, værn vort vi*

Et nyt liv er begyndt.

Vi har i dag et helt nyt lille liv iblandt os, som skal begynde sit menneskeliv her hos os.

Sammen skal vi hjælpe dette barn på vej. Kredsens, gudernes, vætternes og vores kraft, skal hjælpe dette barn på vej. Vær med mig i dette.

Gydjen henter barnet, - Går ind i midten. -

Holder barnet hen og op imod øst. - "Alle magter og kræfter i øst, velsign dette barns færd på jorden" (gentages i hvert verdenshjørne!)

Påkaldelsen slutter midt i med ordene: "Norner, jeg beder jer: spind dette barns tråde"

vel!"

Goden træder ind i cirkelen, og overtager barnet.

"For at klare sig som menneske, har man brug for en familie." - "Hvilken familie tilhører dette barn?"

Forældrene træder ind i cirklen, og siger: *"Det er vores barn"*.

De sætter sig i stolene står på pladsen fra starten.

Goden: *"Vil I optage barnet i jeres slægt? Tag hende da på højre knæ"*.

Faderen tager barnet på højre knæ.

"Jeg anerkender dette barn som mit, en del af min slægt.

Jeg vil tage hånd om dette barn, og lære det alt jeg kan." (kort kunstpause) Han proklamerer nogle ord til barnet.

- Han rækker barnet til moderen, der sætter det på sit højre knæ.

Goden spørger: *"Og barnet hedder?"*

Moderen siger, *"dette er vores barn, en del af vores slægt. Barnet hedder [Barnets navn] Dette barn har nu fået sin plads blandt os"*. Hun kan nu sige et par ord til sin datter. [her kan vandøsning forekomme].

Forretteren tager læderfadet, indsamler folks "gaver" til barnet, og giver dem til forældrene.

Hornet bliver fyldt og alle skåler for barnet og hendes forældre.

Viet åbnes

Da skålerunden er slut, åbner forretteren viet og siger:

Guderne være takket for deres medvirken

Ynglingerite

Blótgæsterne har fået besked på at medbringe en lille gave til den unge som fra nu vil regnes som voksen. - Det kan være alt fra en lille sten, blomst, fjer, eller gerne nogle ord, formuleret på et stykke papir, eller noget ganske andet. Disse gaver vil under ritualet blive indsamlet i læderfadet til dem, hver for sig og derefter overrækkes gaverne samlet.

Sydgydjen: *"Når barnet har været hos sin familie i nogle år og har fået lært sig en masse ting, bliver det så stort, at det ikke tilhører sine forældre på samme måde længere men begynder at stå på egne ben og bliver voksen. Nu er [Ynglingen] nået til skelsår, hvor hun skal forlade det at være barn. Jeg vil be' dig om at komme ind i cirklen, [Ynglingen]*

"[Ynglingen] i dag er sidste gang du må forlade en lukket cirkel. Jeg vil bede dig om at gøre det. Jeg vil bede dig om at forlade cirklen, gå ud i skoven og finde tre ting.

En ting fra din barndom du vil sige tak for, et ønske for din fremtid, og jeg vil bede dig om at finde den kraft eller magt, som du vil bede om hjælp til at få opfyldt det ønske.

Gå ud i skoven [Ynglingen], og find disse ting. Imens du er ude, vil du kunne høre

Harreskovens Blotgilde

Ryttergårdsvej 16, 3-302, 3520 Farum
Hjemmeside: www.blotgilde.dk
Ungdomsafdeling: www.asatrospejder.dk
epost: harreskov.blotgilde@gmail.com

min sang. Når den ophører, har du fundet de tre ting, og kommer tilbage til cirklen. Når du træder ind i cirklen igen, er du ikke mere barn, og vil ikke kunne bryde en lukket cirkel mere. "

[Ynglingen] forlader cirklen.

Vestgoden går ind og tager "kurven", samler ind folks "gaver" til [Ynglingen].

Her synges en sang. Sydgydjen sejder sig til den på forhånd.

Når hun kommer tilbage tager Østgydjen imod hende. Østgydjen spørger, hvad hun har fundet.

[Ynglingen] siger 1) sit tak, 2) sit ønske og 3) hvilken magt hun beder om hjælp, mens hun lægger tingene under dyssen én ad gangen.

Hun får edsringen af Østgydjen og rækker den op i verdenshjørnerne:

"Magter og kræfter, jeg beder jer beskytte og støtte mig på min færd til mine voksne år!"

Hovgoden træder ind i cirklen og rækker hende en kniv: "Du er nu gammel nok til at tage vare på dig selv. Som et symbol på dette får du nu denne kniv"

Hun er nu trådt ind i de voksnes rækker. Vi, der står i ringen, vil fremover behandle og betragte den unge som voksen."

"Tag imod vores små gaver i læderfadet." Vestgoden træder ind og giver gaverne til [Ynglingen], som siger tak og går på plads i cirklen.

Vielsesritual.

Blótgæsterne står i syd i halvcirkel omkring dyssen. Gommen står i den østlige udkant af halvcirklen, bruden står i den vestlige udkant af cirklen. Forretterne står foran dyssen.

Stedet lyses i vi.

Før vielsen startes skal stedet, hvor vielsen bliver holdt, lyses i vi, dvs. helliggøre stedet. Gydjen tænder en fakkel, går rundt om dyssen og i hvert verdenshjørne råber:

Mod Øst: **Tor/Sif** værn vort vi

Mod Syd: **Frej/Freja** værn vort vi

Mod Vest: **Brage/Idun** værn vort vi

Mod Nord: **Odin/Frigg** værn vort vi

og fortsætter:

Dette sted er nu lyst i vi, og til dette hellige sted er alle velkomne.

Dette vi er nu hellig jord som ikke må vanæres af stridsblod. Alle må lægge sine våben, sit had, sin misundelse og sin vilje til strid udenfor. Dette hellige sted er kun for forretter, venner og vel forligede og jeg beder alle uromagter om at holde sig væk. De som ikke kan acceptere dette, kan gå nu.

Så holder forretteren en lille kunstpause, det kunne jo være at det var en, som ville gå, før hun fortsatte:

Jorden her er nu hellig og fredlyst, og må ikke tilsøles med ukvemsord og stridsblod. Hellig handling skal her foretages. I denne kreds er hermed venner og frænder samlet for at

Harkreskovens Blotgilde

Ryttergårdsvej 16, 3-302, 3520 Farum
Hjemmeside: www.blotgilde.dk
Ungdomsafdeling: www.asatrospejder.dk
epost: harkreskov.blotgilde@gmail.com

bevidne og deltage i vielsen mellem [Bruden] og [Gommen] på en værdig måde.

Brudeparret kommer ind.

Forretteren beder brudeparret og deres vidner om at indfinde sig.

Brudeparret går fra deres plads blandt tilskuerne og ind i midten. Vidnerne stiller sig på hver sin side af brudeparret.

Så synger Hovgoden Sigrdrifumal 3+4 på oldnordisk

Heill dagr.

Heilir dags synir.

Heil nótt ok nift.

Óreiðum augum

lítið okkr þinig

ok gefið sitjöldum sigr.

Heilir æsir.

Heilar ásynjur.

Heil sjá in fjölnyta fold.

Mál ok mannvit

gefið okkr mærum tveim

ok læknishendr, meðan lifum.

Østgydjen:

Hil Dag, hil Dags sønner, hil nat, og nats datter!

Se på os med milde øjne, og giv de siddende sejr.

Hil jer aser, Hil jer asynjer, Hil dig, du givende jord,

Giv os to ætlinge, tale og forstand, og lægehænder mens vi lever.

Så skal de afgive løftet ved edsringen

Bryllupsforretter spørger brudeparret om de kender den juridiske side af ægteskabet:

Bryllupsforretteren siger til [Bruden]:

[Bruden], svar mig sandfærdigt; kom du her fri, står du her enig, om ægteskabets love vel vidende?

Bruden lægger højre hånd på edsringen og siger, henvendt til brudgommen:

Til vidner jeg nævner her alle på dette; jeg kom her fri, jeg står her enig, om ægteskabets love vel vidende. Min vilje er til [Gommen] at vies.

(Bruden lader sin hånd blive på edsringen, der nu holdes af både Forretter/gydje og brud.) Bryllupsforretter siger (til brudgommen):

[Gommen], svar mig sandfærdigt; kom du her fri, står du her enig, om ægteskabets love vel vidende?

Brudgommen lægger højre hånd på edsringen og siger, henvendt til bruden:

Til vidner jeg nævner her alle på dette; jeg kom her fri, jeg står her enig, om ægteskabets love vel vidende. Min vilje er til [Bruden] at vies.

Vidnerne siger hver for sig:

På ord og ære, vidner jeg, (vidnets navn), om at dette er sandt.

Bryllupsforretter vier bruden og brudgommen sammen med Vars hænder, og erklærer dem for rette ægtefolk at være. Bryllupsforretter siger:

I Gudinden Vars navn, gudinden for de løfter, mand og kvinde giver til hinanden, og med hendes hænder, jeg binder jer sammen.

Hør aser! Hør asynjer! Hør vaners æt, valkyrier! Hør magter mægtige i Asgård og Udgård, til lands og til havs!

Hør frænder og familier! [Bruden] og [Gommen] sammen står foran os. Som viet par er de nu at regne.

Bruden og brudgommen slipper edsringen og udveksler gaver: Bruden giver nu brudgommen en kniv, som symbol for at beskytte deres fælles hjem. Bruden siger:

Som et vartegn giver jeg dig denne kniv. Må du beskytte vores hjem godt!
- og overrækker kniven.

Brudgommen giver nu bruden en nøgle, som symbol for at vogte deres fælles hjem.

Brudgommen siger:

Som et vartegn giver jeg dig denne nøgle. Må du vogte vores hjem godt!
- og overrækker nøglen.

Forretteren/gydjen går tilbage til sin plads i nord.

3. DRIKKE BRYLLUP

Forretteren hæver et horn med mjød og siger: *Jeg drikker til år, til fred og til fryd. Hil.*
Forretteren drikker, giver hornet til det ene vidne og siger: *Drik nu brudeparrets skål!*

Vidnet løfter hornet og siger: *Hil [Gommen] og [Bruden]. – eller Hil parret!*

Vidnet drikker og giver hornet til forretteren.

Forretteren bringer hornet til det andet vidne og siger: *Drik nu brudeparrets skål!*

Vidnet løfter hornet, og siger: *Hil [Gommen] og [Bruden].*

Vidnet drikker, og giver hornet til Forretteren,

Forretteren bringer hornet til bruden og siger: *Drik nu for din mands slægt!*

Bruden løfter hornet og siger: *Hil [Gommen]s slægt.*

Bruden drikker og giver hornet til giver hornet til Forretteren,

Forretteren bringer hornet til gommen og siger: *Drik nu for din kvindes slægt!*

Gommen løfter hornet, og siger: *Hil [Bruden]s slægt!*

Gommen drikker, og giver hornet til forretteren

Forretteren giver hornet til bruden og siger: *Drik nu for din mand!*

Bruden løfter hornet og siger: *Hil [Gommen] min stolte mand, foruden hvem jeg ej mere skal leve.*

Bruden drikker og giver hornet til forretteren.

Forretteren bringer hornet til gommen og siger: *Drik nu for din kvinde!*

Gommen løfter hornet, og siger: *Hil [Bruden] min fagre kvinde, foruden hvem jeg ej mere skal leve.*

Gommen drikker, og giver hornet til forretteren.

Forretteren bringer hornet til gommen og siger: *Drik nu for Gudinden Var og din mands guder!*

Bruden løfter hornet og siger: *Hil Gudinden Var og [Gommen]'s guder, må I stå min stolte mand bi.*

Bruden drikker og giver hornet til forretteren.

Forretteren bringer hornet til gommen og siger: *Drik nu for gudinden var og din*

Harkreskovens Blotgilde

Ryttergårdsvej 16, 3-302, 3520 Farø
Hjemmeside: www.blotgilde.dk
Ungdomsafdeling: www.asatrospejder.dk
epost: harkreskov.blotgilde@gmail.com

kvindes guder!

Derefter løfter gommen hornet, og siger: *Hil Gudinden Var og [Bruden]s guder, må I stå min fagre kvinde bi.*

Gommen drikker, og giver hornet til forretteren.

Ritualet slutter med, at brudeparret hopper ind i en ring af blomster eller grene, så de er beskyttede.

Jeg takker magterne for, at vi har fået lov til at holde bryllup på stedet. Alle magter må være enige i, at vi har haft et godt bryllup, så la det her være fest. [Gommen] og [Bruden] har nu fået magternes medvind til deres ægteskab.

Vielsesritualet er slut.